

சுமந்தநாகம்

சுமந்தநாகம் வெளிப்பு

இலடி-6 ஆடி-91

கலேசுக்கணர்

வீடுவாய்ப்புக்கினை
சுமந்தநாகத்திடு,
காணிகுகை.

கலைக்கண்

அடைப்டக்கருத்து

அண்மையில் ஜேர்மனியில் உள்ள பிராங்க்பேட் நகரில் திருவாளர்கள் ஸ்ரீபதி, பாவாஜா, விக்கிரமன், சேகர், கேசவன் ஆகியோரினால் இணைந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட "கலைக்கண் விடியோ பத்திரிகை நிறுவனம்" தமிழ் மக்களே வியக்கும் வண்ணம் மாபெரும் சாதனை ஒன்றைப் படைத்திருக்கின்றது. இவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தின் படப்பிடிப்பில் திரு. யோகேஸ்வரன் ஈடு இணையற்ற சாதனையைக்காட்டி மேலும் மெருகு உட்படியது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைக்கண் விடியோ பத்திரிகை நிறுவனத்தின் முன்னோடியான முதற்படைப்பே ஓர் மாபெரும் கலைப் பொக்கிஷத்தைத் தாக்கி, வெகுமதிப்பு வாய்ந்த கலைநூல்களையும் சின்னஞ்சிறார்கள் நூற்றாண்டின் நாட்டியங்களையும் தமிழர்களுக்கே உரித்தான பாதக் கலையினையும் வெளிக்கொணர்ந்து தமிழர்களின் உணர்வைத்தூண்டி அனாவலையும் மயிர்க்கூச்செறிய வைத்துள்ளது. பத்திரிகையில் வரும் சுதந்திர தாகம் "என்னும் பகுதி" தமிழர்களின் சுதந்திர வேட்கையையும், அவர்களது ஒற்றுமையையும், ஈழமண்ணில் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

எத்தனையோ இன்னல்களின் மத்தியில் குறிப்பாக பிராங்க்பேட் வாழ் தமிழ் மக்களின் ஆதாயினாலும் விடாமுயற்சியினாலும் பெரும் சாதனை படைத்து நிற்கும் கலைக்கண் விடியோ பத்திரிகை நிறுவனம், ஏனைய நாட்டுத்தமிழ் மக்களைப் போல் நாடும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதோடு நின்றாவிடாது, எந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்களாக இருந்தாலும் நாம் அனைவரும் தமிழர்களே, எமக்குரிய கலை கலாச்சாரம் அனைத்தும் ஒன்றே என்பதனை நிலைநாட்ட, பிராங்க்பேட் தமிழ் மக்களோடு மட்டும் நின்றாவிடாது உலகத்தின் எந்த மூலையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும் அவர்களின் படைப்புக்களையும் ஆக்கங்களையும் முயற்சிகளையும் வெளிக்கொணர வேட்கை கொண்டிருக்கின்றது.

எந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் தமிழ்மணம் கமழ வாழத்தெடுக்கும் காவியங்களை விடியோவில் புதிவு செய்து கலைக்கண் விடியோ நிறுவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும் இடத்து அவர்கள் அதனைத் தங்கள் வெளியிட்டில் புதிவு செய்யக் காத்திருக்கின்றார்கள்.

- ரிஷாட் சி சி கடைசிப்பக்கம் -

தமிழ்நாதம்

தமிழ்மன்ற வெளியீடு

இதழ்-6

ஆடி-91

இதழின் உள்ளே....

பத்திரிகைக் குழுவினர்:

- திரு. எஸ்.சிவசுப்பிராமணியம்.
- திருமதி. கமலா கனகசபை.
- திரு. ஆர்.சஞ்சயன்.
- திரு. பி.பாலசுப்பிராமணியம்.
- திரு. ஏ.சொர்ணலிங்கம்.
- திரு. ஆர்.சேகர்.
- திரு. ஆர். ரவிசங்கர்.

தொடர்பு:

ஆசிரியர், தமிழ்நாதம்.

S. SIVASUBRAMANIAM
FALLTOR STRASSE .25
6000 FRANKFURT/M 60.

ஓ
b

- * ஆசிரியருடன் ஒரு கமிடம்.
- * கண்ணோட்டம்.
- * சமையல் குறிப்பு.
- * பொது அறிவு.
- * சிறுகதை.
- * கவிதைகள்.
- * வாசகர் கருத்து.
- * குறுக்கேழுத்துப்போட்டி.
- * தொடர்கதை.
- * கேள்விபதில்.
- * சிறுவர் பூக்கா.
- * மன்றச்செய்திகள்.

o
o

சுன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தனிமகளை
சான்றோன் எனக் கேட்டாய்

திக்கெட்டும் தமிழ் ஒலிக்கவேண்டும், அவ்வீன்பத்தில் நாம் தியேத்திருக்கவேண்டும். ஜேர்மனியில் ஓர் தமிழ்மன்றம் அமைந்து அதன் வளர்ச்சியின், வெற்றியின் பிரதிபலப்பாக வெளிவா ஆரம்பித்த "தமிழ்நாதம்" இன்று வெற்றிகரமாக ஓராண்டைப்பூர்த்தி செய்திருக்கின்றது.

நாம் வைகாசி 90 இல் எமது முதலாவது இதழை வெளியிட்டபோது பலரிடம் இப்பத்திரிகை பற்றிய ஓர் ஐயம் குழகொண்டிருந்தது உண்மைதான். இவர்களால் இப்பத்திரிகையை அரசியல், வர்த்தக நோக்கங்களின்றி எவ்வளவு காலம் நடாத்த முடியும் என்ற கேள்வி மௌனமாக ஒலித்தது. நாம் அது முடியும் என்று மட்டுமல்லாது எம் வளர்ச்சியையும் கூட நிரூபித்திருக்கின்றோம். எம் வாசகர்களின் ஆர்வமும், ஆதாரும் அளப்பரிபடா. அவர்களுக்கு நாம் தலை வணங்குகின்றோம்.

நம் பத்திரிகையின் ஒவ்வொரு இதழும் வெளிவருவதில் காலநாமதங்கள் தவிர்க்க முடியாது போய்ருந்தாலும் (இம்முறை கம்பியூட்டர் அச்சுப்பதிப்பினால் தாமதம்) இருமாதம் ஓர் மலர் என்ற வகையில் இது எம் ஆறாவது இதழாகும். இவ்வெற்றியில் உங்களுடன் உயங்கனும் பரிப்படைகின்றோம்.

எமது ஒவ்வொரு ஆசிரியர் தலையங்கங்களிலும் பிரதிபலித்த மனித மேம்பாடும், சமாதானமும் எய்தப்படுவதில் ஏற்படுகின்ற தடைகளும், ஏற்படுத்தப்படுகின்ற தடங்கல்களும் எமக்கு வேதனை உட்கூகின்றன. முடிந்தபடி வகைகுடாப்போதும், ஆரியாவின் ஹெக்ஞும் எரிமணல்களும், வேள்வியைப்பெருக்குக ளும், யுகோஸ்லாவியாவின் உயிரிழப்புகளும் எம்மை மலங்கலங்க வைக்கின்றன. அதேவேளையில் மனிதவேழமள்ள மக்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி புரிவது எதிர்கால சுயீட்சத்தில் எமக்கு பங்கியை உட்கூகின்றது. இவ்வின்னல்கள் தீர்ந்து பூமி மனிதம் வாழ்குமிடமாக மாற நாம் ஆசிக்கின்றோம்.
தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்

ஊரோடும்

நாடுகள்
மக்கள்
மதுங்கள்

பல, ஆனால்

சேரும்
கிடம்
ஒன்று

கீழ்க்கிரவை-ஒலிப்பெயர்
-பரிசீலனை-

சென்னை சிதழ் தொழில்சாலை.....

யேஹோவா-JEHOWAH

கிறிஸ்தவ மதத்தில் இருந்து
கண்ணைத் தூய்மைப்படுத்திய
ஒன்றாகவும் தனித் துவப்படுத்திய
ஒன்றாகவும் உருவகப் படுத்திய
பிரகடனப்படுத்திய மதம் இது.
இதனது உட்கொள்கையை நான்
அவசிய ஆராய விரும்பவில்லை. அது
எந்ததாழ் இந்துமதத்தின் அடிப்படைக்
கொள்கைகளைத்தான் தன்னகத்தில்
கொண்டுள்ளது எனலாம். இருந்தும்
முச்சமய அடிப்படையில் இந்து
மதத்தில் இருந்தும் தாம்
விவறுபட்டதாகக் காட்டிக்கொள்ளவே
விரும்புகின்றனர் என்பதை அவர்கள்
நடவடி கவந்துசொய்யாடும் போது
என்னால் உணரமுடிந்தது.

யேஹோவா சமயத்தைத் தழுவி
யவர்கள் தாம் கடவுளின் பெயரைக்
கொண்டுள்ளதாகவும் அதன்
பெயரைத் தாம் "யேஹோவா"
என்றும் பிரகடனப் படுத்தியும்
இதுவே உண்மையான சமயம்
என்றும் வலியுறுத்தி வருவதை
இன்றைய உலகம் அறிகிறது.

ஆரம்பக் காலத்தில் கடவுள்
பெயரைக் குறிக்கும் போது அதனை
வேதாகமம் என்று இப்பொழுது
அழைக்கப்படும் பையில் என்னும்
அரும்பு நூலில் "உயிர்சொல்
(vowel) இல்லாது
மெய்ச்சொல்லினால் (consonant)
மட்டுமே"- JHWH என்று மட்டுமே
எழுதப்பட்டிருந்தது என்பதை
இம்மதத்தை தழுவிவர்கள்
வாதமாகக் காணப்படுகின்றது. உயிர்
இல்லாத மெய்யா என்ற நம் இந்து
மத நெறியினைக்கொண்டு

மிக மிக அண்மைக்காலத்தில்தான்
பல மேம்பட்ட ஒரு பகுதிக்
கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து கடவுள்
இவர்தான் அவர் பெயர்
"யேஹோவா" என்பதுதான் என்று
உறுதியான முடிவு ஒன்றை
எடுத்துள்ளதுடன் அதைப்
பகிரங்கப்படுத்தி யேஹோவாவின்
சாட்சிகள் என்று தம்மைப் பிரகடனப்
படுத்தியும் உள்ளதை
அண்மைக்காலமாக நாம்
அறிந்தவண்ணம் உள்ளோம்.

மேற்குறித்த மெய்யெழுத்துக்களுக்கு
இடையில் தாம் தெரிந்து எடுத்த சில
உயிர் எழுத்துக்களை
இடைச்செருகினார்கள்.

JHWH

எனக் கடவுளின் பெயரைக் கண்டு
பிடித்தனர். இது தொடர்பாக
எனக்கென்று இருக்கும் ஒருசொந்தக்
கருத்து மனக்குறையும் கூட. கடவுள்
பொதுவானவர். எவ்வா மக்களுக்கும்
பொதுவானவர். எவ்வா மதத்தவராலும்
பேணப்படுபவர். எனவே, தனி ஒரு
குறுகிய வட்டத்துக்குள் இருந்து
கடவுள் பெயரைக்
கண்டுபிடித்ததாகவும் அதனை
மக்களிடையே பலத்காரமாகப்
பிரயோகப்படுத்துவதும் தவறு.
கடவுள் இவர்தான் என்று
கண்டுபிடிப்பது நன்மை பயக்கும்
என்று நல்ல இதயம்முள்ளவர்கள்
கருதினால், அனைவர்க்கும்
பொதுவான அப்பாம் பொருளை
அறிய அனைத்து மதத்
தலைவர்களாது ஒப்புதலுடன்
கடவுளின் பெயரைத் தெரிந்தெடுத்து
இருக்கவேண்டும்.

*ஒரு முஸ்லிம் பெரியவரை அழைத்து
அவாது கருத்துரை கேட்கவேண்டும்.

*ஒரு புத்த மதத்தின் இருக்கும்
பெரியவரை அழைத்து அவாது
கருத்துக்கு மதிப்புத் தந்திருக்க
வேண்டும்.

*கிறிஸ்தவமதப் பெரியவர்கள்
ஒன்றிணைந்து இருக்க வேண்டும்.

*ஒரு இந்துமதப் பெரியவரை
அழைத்து அவாது கருத்தையும்
கேட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படி அழைத்து ஒரேமுகமாகக்
கடவுளின் பெயரைத் தேடியிருக்க
வேண்டும்

யேஹோவாவின் சாட்சியினர் கடவுளின்
பெயர் இதுதான் என்று உறுதியாக
நம்புகின்றனர். அந்த நம்பிக்கை
தவறு என்றும் கூற முடியாது.
கடவுளை எப்படியும் அழைக்கவாம்
என்ற வகையிலுள்ள நாம் அதை
வாயேற்போம். சரியாக வாழ்ந்து
கொண்டு கடவுளை எப்படியும்
நினைக்கவாம் அழைக்கவாம் என்பது
என் கொள்கையாகும். ஆனால்
மற்றமதத்தினர் கடவுளை அழைக்கும்
முறையில் தவறு காண்பதையும்
அதை சுட்டிக்காட்டி விமர்சனம்
செய்வதையும் தவிர்க்கவேண்டும்.
இத்தவறை விரும்ப மதமாக
யேஹோவா பரிணமிக்கிறது
என்னும்போது சிறிது
வேதனையைத்தான் தருகிறது.

கிருஸ்தவ மதத்தில் இருந்து சற்று
விவகியவர்களாகவும் இந்து மதத்தில்
சற்று இணைந்தவர்களாகவும்
எண்ப்படுகின்றார்கள் யேஹோவின்
சாட்சியினர்.

எனவே, ஒரு இந்துப் பெரியவரை
அழைத்து கடவுளின் பெயர் பற்றி
அவாது கருத்தைக் கேட்டிருந்தால்
எம்மை கடந்து உள்ளாக இருக்கும்
(கட+உள்=கடவுள்) அப்பாம்
பொருளின் பெயரை- அந்த
மெய்யெழுத்துகளால் உருவான
JHWH என்பதற்கு இடையில் சில..
உயிர் எழுத்துகளை இணைத்து.....
JHIWAH என அழைக்க வைத்து
இருப்பார்கள். இப்பொழுது இதனை
வாசிக்கும் போது "சிவா" என
வருகின்றது. எமது சிவசமயத்தின் -
இந்துமதத்தின் கடவுளின் பெயரே
சிவா தானே.

• 999 •

கலா-குலமதீயன்

உலகமே வாழ்வேய்

Seagar

அன்று காலை கொழும்பிலிருந்து
கடலாவை அழைத்து வந்தபோது அவள்
நீர் நிறைய அயலவர்கள்
கூடியிருந்தார்கள்,
ஓ! இவர்களெல்லாம் துக்கம் விசாரிக்க
வந்திருக்கிறார்கள் என்று
எண்ணியவளுக்கு துக்கம் வாவில்லை
மாறாக எரிச்சல்தான் வந்தது.

விட்டிருள் அழைத்ததுமே அம்மா,
அவளைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதா,
அட்பா மேல் துண்டால்
வாயைப்பொத்தியபடி வசும்பினார்.

கூடியிருக் தவர்களும் ஏதோ ஓர்
நாகத்தில் என்னென்னவோ சொல்லி
அழுதார்கள். இவையெல்லாம் தனக்கு
சம்பந்தப் பட்டதல்ல என்று
நினைத்தவள் போல் விட்டின் ஏதோ
ஓர் முலையை வெறித்துப் பார்த்தபடி
நின்றாள் சுதா. இவள் அழவில்லை.
எதற்காக நாங்கள் அழவேண்டும்.
என்று நினைத்தோ என்னவோ
அழுதவர்கள் ஓய்ந்து விட்டார்கள்.
மெல்ல நடந்து சென்று சுவரில்
சாய்ந்து உட்கார்த்தாள் சுதா. அம்மா,
வந்தவர்களிடம் விபாதத்தைச் சொல்லி
மூக்கைச் சித்துவது சுதாவுக்குக்
கேட்டது.

நாங்கள் கண்டோமா இப்படி
 ஆகுமென்றே, கொழும்பில
 உத்தியோகம், கண்ணுக்கு
 வட்டணமாயும் இருந்தான். எங்கையோ
 என்னா பிள்ளை நல்லா
 இருக்கவேணும் என்ப
 எண்ணத்தில்தான் செய்தம். இப்படி
 இடையிலே வொறியில மாட்டிடுவான்
 என்று கண்டோமா. அவன்
 போயிட்டான் என்றை பிள்ளையின்றை
 தெளி, அவளின்னா வெறும்
 நெத்தையப் பார்க்க எப்படித்
 தாங்குவேன்.

சுதாவுக்கு அம்மாவின் இந்தப்
 புலம்பலைக் கேட்டதும் வெறுப்பு,
 சிரிப்பு, ஆத்திரம் எல்லாமே சேர்ந்து
 வந்தது. என்னுடைய வெறுமையான
 நெத்தையத்தான் உங்களாவ பார்க்க
 முடியும். ஆனா பிரபுவிடமிருந்து
 என்னைப் பிரிச்சபோது வெறுமையான
 என் இதயத்தை நீங்கள்
 காணவில்லைப்பிப் பிரபுவிடம் இருந்து
 என்னைப் பிரிச்சீங்களோ அப்பவே
 என்னோ வாழ்க்கையும்
 அழிந்துகட்டிதம்மா.

பிரபு ஓ! இப்ப எங்கே அவர்?
 என்னால் அவனா இத்தனைமத்தில்
 காண முடியுமா? இப்பவும் நான்
 தன்னை எமத்தி விட்டதாய்தானே
 நினைப்பார். பங்கலைக்கழகக் காதல்
 துறச்சோலையிலும், கடற்கரையோடும்
 ரரி என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால்
 நாங்கள் தொடர்கதையாக்கவே
 விரும்பினோமே. அந்த நாட்கள்தான்
 எல்லாவது சுவையானவை,
 தென்றலது உன்னிடத்தில்
 சொல்லிவைத்ததேதி என்னவோ.

பிரபு முடித்து எத்தனையோ
 கனவுகளையும், கற்பனைகளையும்
 எங்கள் வாழ்க்கைக்கு
 அத்தியாயமிட்டோம். ஆனா அதை
 ஒரு நாளிலே எங்கப்பா
 சிதைத்துவிட்டார் பிரபு ஆமா, பிரபு
 நான் வந்தபோது அப்பா எனக்கு
 தெரிவிக்காமலேயே கலியாணம்
 நிச்சயமாக்கி விட்டார் நான்
 எவ்வளவோ சொன்னேன், அழுதேன்,
 அம்மியிடுத்தேன் ஆனா அப்பாவின்
 பிறவாறுக்குக்கே வெற்றி கிடைத்தது.
 கடைசியில் நான் ருபனுக்கு
 மனைவியானேன். இல்லை பிரபு
 மனைவியாக்கப்பட்டேன். இதை
 உங்களுக்குத்தெரிவிக்க பல கடிதங்கள்
 எழுதினேன். ஆனால் அனுப்ப
 தையிரியமில்லை கிழித்து விடுவேன்.

பிரபு என்னோட கலியாணம் அம்மா,
 அப்பாவுக்கு சந்தோசம் நானோ
 நடைப்பிணம்தான். ருபனுக்குமனை
 வியாயிட்ட பிறகு உங்களை
 நினைப்பது தவறென்று தெரிந்தும்
 உங்களை நினைத்தேன். உங்களை
 எப்படி மறப்பது பிரபு, ஆனா நான்
 நினைப்பது தவறில்லை என்று
 ருபனுடன் கொழும்புக்கு போன
 பிறகே நினைத்தேன். ஏனென்றால்
 ருபன் பல பெண்களோட சுத்துவார்.
 வீட்டிற்கு வேற்றா வருவார் சில
 வேளை வாவே மாட்டார். நான்
 விரும்பிய ஒரே ஒருவரைநினைப்பதில்
 தவறில்லையே. பிரபு என்
 வாழ்க்கையில் எனக்குக்
 கிடைத்ததெல்லாம் துன்பம்
 மட்டுமில்லை. அடி, உதை, பேச்சு...
 அப்போதெல்லாம் உங்களுடைய
 நினைப்பேன். அடி, உதை எதுகுமே
 நோகாது மாறாக ருபனில்
 அனுதாபமே தோன்றும்.

அன்றும் காலை வேலைக்குப் போகும் போது இரவு வீட்டிற்கு வராமட்டேன். எனக்காக காத்திருந்தேன் என்று சொல்லாமல் தூங்கு என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்ற ரூபன், சொன்னதற்கு மாறாக இரவு வந்தார் பிணமாக - ஆமாம் - அவர் ஒரு வொறியுடன் மோதுண்டதாக கேள்விப்பட்டேன். அப்பா வந்தார் கிரிகைகள் முடிந்தது வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவிட்டார் என்னை.

சுதா, சுதா..... அம்மா கூப்பிட்ட சத்தத்தில்திடுக்கிட்டு சுய நினைவுக்கு வந்தாள் சுதா, சுற்றியிருந்தவர்கள் எவரையும் காணவில்லை. ஓ... நான் இவற்றையே எல்லாம் மனத்தளவியலையா பிரபுவுக்குச் சொன்னேன்? கடவுளே இவற்றையெல்லாம் மறக்க முடியாதா? நினைக்கத் தெரிந்த மனமே உனக்கு மறக்கத் தெரியாதா

இரண்டு கிழமைகள் நகர்ந்து விட்டன. காலை பத்துமணியிருக்கும் அம்மா ஏதோ வேலையாக இருந்தா வீட்டிற்குப் பின்புறம் சென்றுவமர்ந்த சுதா, காலையில் கன்று ஈன்ற பசு தன் கன்றை நாவால் தடவுவதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் ஒரு குழந்தை வீறிட்டு அழும் சத்தம் சுதாவுக்கு நன்றாகக்கேட்டது. யாருடைய குழந்தை இந்தச் சத்தம், செல்வாச்சிப் பாட்டி வீட்டிலிருந்து தானே கேட்கின்றது ஒரு வேளை அவளின்னாமகள் கங்காவின் குழந்தையோ? என்று நினைத்தவள், அம்மா, அம்மா, யாருடைய குழந்தை செல்வாச்சிப் பாட்டி வீட்டில அழுகுது கங்காவுடையதா? இல்லை,

பாட்டியைகங்கா மட்டக்களப்புக்கு கூட்டிப் போயிட்டா. யாருக்கோ வாடைக்கு வீட்டிற்கு வீட்டை. யாரென்று பார்க்க எங்கேநோம்? என்று அங்கலாயித்தாள் அம்மா. இன்னும் குழந்தையின் அழுகூரல் கேட்டபடியே இருந்தது. மெல்ல எழுந்து பாட்டி வீட்டை நோக்கி நடந்து சென்றாள் சுதா. வீட்டுக் கூடத்தை அடைந்தவள். தொட்டிலின் வீளிப்பில் பிடித்தபடி ஒரு குழந்தை வீறிட்டுக் கத்திக்கொண்டு நின்றது. பத்துமாதக் குழந்தையாக இருக்கும் என்று நினைத்தவள் மெல்லக் குழந்தையைத் தூக்கினாள். அழுத களைப்பாலோ என்னவோ அவளின் தோளில் மெல்லச் சாய்ந்தது குழந்தை.

வீட்டில் ஒருவரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாட்டியின் வீட்டிற்கு முன்பு அடிக்கடி வருவதால் அவள் பயமின்றி ஒவ்வொரு அறையாக தேடினாள். ஒரு அறையில் நிலத்தில் கிடந்தது ஒரு ஆண் உருவம், கட்டிலிலிருந்து பெட்சீற் தொங்கியது. அந்த ஆள் கட்டிலில் இருந்து விழுந்திருந்தது அவளுக்குப் புரிந்தது. மெல்லச் சென்று குவிந்து பார்த்தாள் தாடியுடனும், அடர்ந்த முடியுடனும் இருந்த உருவத்தை அவளால் அறிய முடியவில்லை ஆனால் மயங்கித்தான் இருக்கிறார் அந்த மனிதர் என்று புரிந்தவள் மெல்ல குழந்தையை நிலத்தில் இருத்திவிட்டு குசிவிக்குள் ஓடிச்சென்று தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து முகத்தில் தெளித்தாள். சிறிது, சிறிதாக கண்ணைத் திறந்த மனிதர் அவளையுற்றுப்பார்த்து நீ சுதா இல்லை? என்றதும் ஓ....

அந்தக் குரல் நீங்க நீங்க..... என்று
இழுத்தாள். ஆமா உன்னால்
ஏமற்றப்பட்ட பிரபு, இப்ப எங்கே
வந்தனீ? அவனின் குரலில்
வெறுப்புத் தெரிந்தது. இல்லை பிரபு
இல்லை நான் உங்களை
ஏமாத்தேல்ல, ஏமாத்தேல்ல நானும்
உங்களைப் போல ஏமாற்றப்
பட்டேன் என்று அழுதாள் சுதா.
அன்று மனத்தளவில் சொன்ன தன்
கடந்த காலத்தை நினைமாகவே
பிரபுவுக்குச் சொன்னாள்.

ஓ.... சுதா என் வாழ்க்கையில் தான்
சந்தோஷம் இல்லை என்றால்
உனக்குமா? சுதா உன்னிடமிருந்து
கடிதம் எதுவும் வாததால் உன்
வீட்டுக்கு வந்தேன். நான் யாரென்று
தெரியாத உன் வீட்டார், உனக்கு
கலியாணம் முடிந்து விட்டதாயும்,
உன் கணவனின் புகழையும்,
பணத்தையும், அழகையும்
புகழ்ந்தார்கள். எல்லாவற்றையும்
கேட்ட பின்பும் கூட நம்ப
முடியவில்லை. வழியில் வந்த வேறு
சிலரையும் கேட்டேன் அவர்களும்
அதே பதிலைத்தான் சொன்னார்கள்.

வீட்டிற்குப் போன என்னை அம்மா
கேட்டா வேலை விசயம் எப்படி?
என்று. அம்மாவிற்கு வேலை
விசயமாக போவதாக
சொல்லிவிட்டுத்தான் போயிருந்தேன்.
எல்லாம் போச்சு என்றேன். பிரபு....
வேலை என்னடா சும்மாகிடைக்குமே
நாலிடத்த அலைஞ்சால் தானே
கிடைக்கும். என்று நாளுக்கு நாள்
கரைச்சல் கொடுக்கத் தொடங்கினா.
அந்தக் குடும்பத்தைக்
காப்பாத்தயெனக்கு வேலை
எனக்கொன்றும் வேண்டாம் என்று
எரிந்து விழவேன்.

ஆயுதம்

மனிதன்
கண்டு பிடித்த
ஆயுதங்களிலேயே
வினாவில்
பயன் தரக்கூடியது
எது ?

உன்னைக்கேட்டால்,
அணுவாயுதம்
என்பாய்.

என்னைக்கேட்டால்
ஓரேவினாடியில்
எனது
இதயத்தை
கூட்டுரிக்கக்கூடிய
உனது
பார்வையைத்தான்
சொல்வேன்.

சேகர்

- பிரரவ்மேட் -

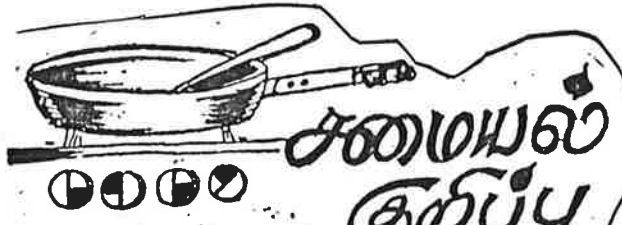
நானுக்கு நான் நீ என்னை
ஏமாற்றியது உறுத்திக்கொண்டே
இருந்தது. அதைப் போக்க குடி
ஒன்றுதான் வழி காட்டிச்சு.
எனைப்பார்த்துப் பார்த்து அம்மா
அழுவா. உனக்கு ஒருகால் கட்டுப்
போட்டாத்தான் சரிவரும் என்று
சொல்லுவா. அதைக் கேட்டு பெரிதாச்
சிரிப்பேன் பாவம் அப்பாவும்
அழுவார்.

அம்மாவுக்கு மாறடைப்பு வருவது
வழக்கம் அன்று வந்தபோது எனக்கு
உடனே கலியாணம் செய்ய
வேண்டும். செய்தாத்தான் தன்
ஆத்மா சந்தியடையும் என்றா,
உடனே என் அத்தை பெண்
சுமதியை செய்து வைத்தா, அந்தச்
சந்தோஷத்தில் அம்மா போயிட்டா.
அனா அம்மா உயிரோடிரிக்கும் போது
அழுத பங்கை சுமதி எடுத்துக்
கொண்டாள்.

ஓ சுதா சுமதியை கலியாணம்
செய்தேனெ தவிர குடித்துவிட்டு இரவு
முழுவதும் சுதா, சுதா என்று
புலம்புவேனாம். காலையில் சுமதி
சொல்லி அழுவாள். ஏன்.. நான்
ஒருத்தி இருக்கிறதே உங்களுக்கு
நினைவில்லையா? சுதா, சுதா என்று
புலம்புறீங்கனோ, இதை எத்தனை
நாள் என்னால் பொறுக்க முடியும்
என்று அழுவாள். நான் எதுவும்
சொல்லாமல் போய்விடுவேன்.
மீண்டும் இரவுதான் வருவேன்...
என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவன்
மார்பைப் பிடித்தபடி துடித்தான்.
வேண்டாம் பிராபு இப்ப ஒன்றும்
சொல்ல வேண்டாம் நாளைக்குச்
சொல்லலாம் என்று தடுத்தாள் சுதா.

இல்லை சுதா இப்ப சொல்லாமல்
விட்டால் எப்பவுமே சொல்லமாட்டேன்.
என்றவன் தொடர்ந்தான்.

எங்கள் சண்டைக்கிடையாலும்
நாங்கள் சந்தோஷமாக இருப்பதாக
உலகுக்குக் காட்டவோ என்னவோ
எங்களுக்கு இவன் பிறந்தான்.
இருந்தும் குடித்துவிட்டு சுதா, சுதா
என்னும் புலம்பல் நிற்கவில்லை.
எவ்வளவுக்குத்தான் பொறுப்பாள்
சுமதியும்? ஒருநாள் இரவு
உங்களுக்கு வெக்கமாயில்லை. ஒரு
குழந்தைக்கு அப்பாவாயிட்ட பிறகும்
எவனோ ஒருத்தியினரை பெயரை
சொல்லிக்கொண்டு எனியும் இதை
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற நோம்
செத்திடலாம் என்று சீறினாள்.
சாவாடி யார் வேண்டாம் என்றது
என்று நானும் பேசினிட்டேன்.
அன்றும் புலம்பினேனோ என்னவோ
காலை எங்கள் வீட்டுக் கிணத்தடியில்
பல குரல்கள் கேட்டு எழுந்து
சென்றென். இந்தக் குடிகாரனோடு
அவளும் எத்தனை நாள்
கொட்ப்படுகிறது என்று பேசிக்
கேட்டது. யாராச் சொல்லுகிறார்கள்
என்று எண்ணியபடி விட்டினுள்ளே
எட்டிப்பார்த்தேன். பாயில் குழந்தை
மட்டுமே தூங்கிக்
கொண்டிருந்தான். சுமதி... நான்
முதன் முதலாக சுமதியை நினைத்து
அவறினேன். அன்று தொடங்கிய
நெஞ்சுவலி என்றும் தொடர்கிறது.
சுமதியின் உடலைத் தகவலு் செய்த
போதே நினைத்தேன் அந்த ஊரை
விட்டு வெழிக்கிட வேணும் என்று.
பேப்பரில் இந்த வீடு வாடகைக்கு
விடுவதாக போடப்பட்டிருந்தது.
குழந்தை யுடன் இங்கு வந்தேன்.
என்னால் முடிந்தவரை குழந்தையை

சமையல் குறிப்பு மிளகு சீரகம்

தேவையான பொருட்கள்:-

- துவாம்பருப்பு - 2காண்டி(பெரிது)
- மிளகு - 2காண்டி(சிறிது)
- சீரகம் - 2காண்டி(சிறிது)
- செ.மிளகாய் - 4
- புளி - உங்களின் தேவைக்கேற்ப
- தக்காளிப்பழம் - 2
- செய் - சிறிதளவு
- அத்துடன் கடுகு, கறிவேப்பிலை, பெ.சீரகம், வெங்காயம், உப்பு.

செய்முறை:- துவாம்பருப்பு, மிளகு, சீரகம், செ.மிளகாய், எல்லாவற்றையும் நெய்யில் போட்டு வறுத்து எடுக்க

வேண்டும். பின் அதை அரைத்து பொடி (பவுடர்) பண்ண வேண்டும். புளியை தண்ணீரில் உறவைத்துவிட்டு அதன் சக்கையை எடுத்து விட்டு உங்களுக்கு போதுமான தண்ணீரை விட்டு கொதிக்க வைக்க வேண்டும். பின் அத்துடன் அரைத்த பொடியையும் தக்காளிப்பழத்தையும் சேர்த்து கொதிக்க வைக்கவேண்டும். பின் வெங்காயம், கடுகு, சீரகம், கறிவேப்பிலை, பெருஞ்சீரகம் எல்லாவற்றையும் தாழித்து எடுத்து அதில் போட்டுவிடவும். உங்களுக்கு போதுமான உப்பைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

இவர் தோழர்

எங்கோ ஒரு நாட்டில் எளியவர் இருப்பார் அவர் பசித்திருப்பார் தாகத்தால் தவிப்பார் மடிவார் பார்த்திருப்பார் இவர் ஆனால் பதில் ஏதும் சொல்வார்.

இயந்திரங்கள் இவர் நாட்டில் நிறைந்திருக்கும் இருந்தாற்போல் எண்ணெய்த் தாகமடையும் அவைகள் இயங்கவே மறுக்கும் இவர் பார்த்திருக்கார் பொறுக்க மாட்டார் இங்கிருந்து எங்கோ சென்று இடத்த ஆற்றின் மடுவே எண்ணெய்க் குதங்களை வென்று இயந்திரங்கள் தாகம் தீர்த்து இன்புற்றிருப்பார்.

--பசில் நேசியோ ஹர்த்.

வழர்நுவிட்டேன். அவனுக்குத் தூங்க
ஏதாவது பாட்டுப் பாட வேண்டும்
சுமதி பழக்கிய பழக்கமது.
அப்போது ஏதோ பாடுவேன். ஏன்
பிறந்தாய் மகனே ஏன் பிறந்தாயோ
மீண்டும் பிரபு நெஞ்ச வலியால்
தூடிக்கான். பிரபு வேண்டாம் இனி
எதுவும் சொல்ல வேண்டாம் என்று
கெஞ்சினாள்சுதா - சுதா கடைசியாக
இதை மட்டும் கேள். எனக்காக ஒரு
உதவி செய்வாயா? இதைக் கேட்டு
சுதா தூடித்துப் போய் விட்டாள்.
சொல்லுங்கோ பிரபு என்ன
செய்யோணும்? என் மகனை ஒரு
நல்ல அனாதை ஆச்சிரமத்தில்
சேர்த்து விடுவாயா? பிரபு... ஏன்
பிரபு உங்க குழந்தையை நான்
வளர்க்கக்கூடாதா? அவன் என்
பொறுப்பு என்று சுதா
சொன்னபோது பிரபுவின் முகத்தில்
ஒரு நிறைந்த சிரிப்புத் தோன்றியது.
அத்தோட அவனின் நலையும்
சிரித்தது. பிரபு... சுதாவின்
அலறலில் அயலிழைள்ளோர் ஒடி
வந்தனர்.

எல்லாச் சடங்குகளும் முடிந்தது
அயலில் உள்ளவர்களுடன் சுதாவும்
அவன் வீட்டில் இருந்தார்கள்.
தந்தையின் இழப்பால் எதுவிதா
பாதிப்பும் இல்லாத குழந்தை
விலையாடிக்க கொண்டிருந்தான்.
குழந்தையையே பார்த்துக்

கொண்டிருந்தாள் சுதா. திடீரென
சுதாவின் பக்கம் திரும்பிய குழந்தை
சிரித்துபடி தவழ்ந்து வந்து அவள்
மடியில் முகத்தை புதைத்து
படுத்தது. பூர்வ ஜென்ம தொடர்பு
போல் தன்னிடம் ஒட்டிக் கொண்ட
குழந்தையின் முதுகை பாசத்துடன்
வருமானாள் சுதா. அப்போது
பக்கத்தில் உள்ளவர்களின் பேச்சுக்
கூல் அவள் காதிலும் விழத்தான்
செய்தது. இந்தச் சுதாவுக்கும்
இவனுக்கும் என்ன தொடர்பு?
யாருக்கு தெரியும்? பல்கலைக்
கழகத்திலையெல்லே படிச்சவா. ஓ!
இவர்கள் இதுக்கே இப்படி என்றால்
இந்தக் குழந்தையை வளர்க்கப்
போவது தெரிந்தால். மடியில் இருந்த
குழந்தையைத் தூக்கி... இந்த
ஊரென்ன உலகமே எதிர்த்தாலும்
என் நீதான் என் மகன் என்று
எண்ணியபடி குழந்தையைத் தோளில்
போட்டுக்கொண்டு வீட்டை நோக்கி
நடக்க ஆரம்பித்தாள்...

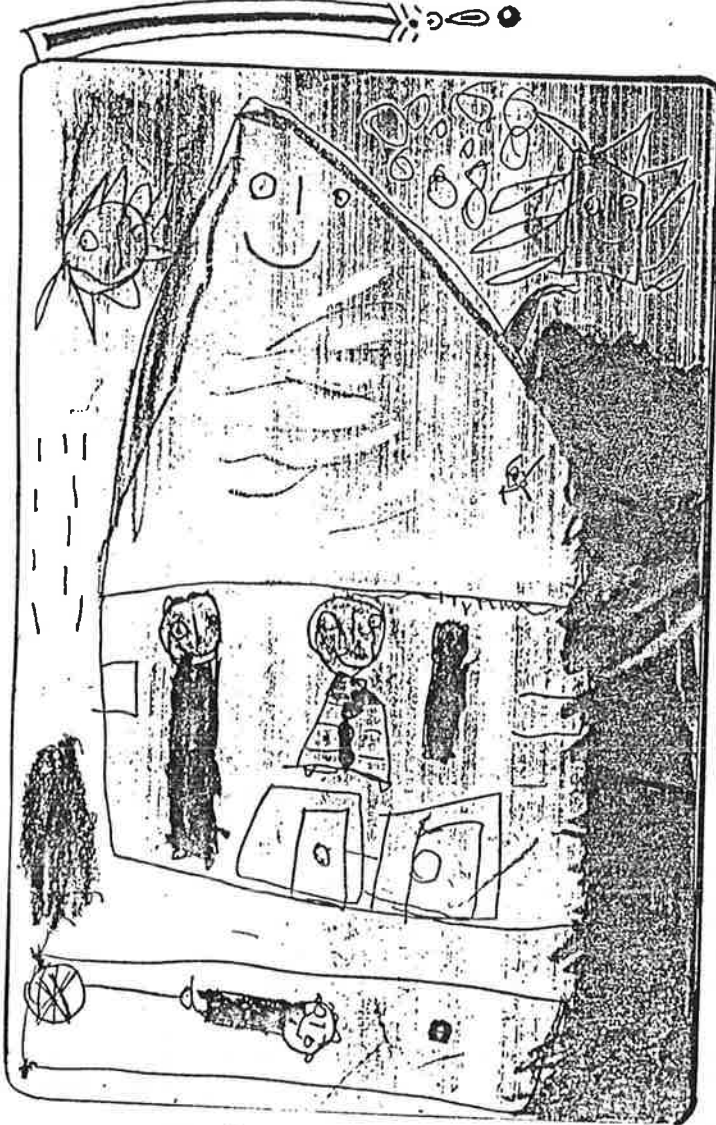
உனக்கென நானும் எனக்கென நீயும்
உலகத்தில் வழுவோம். என் நானும்,
என் வாழ்வில் நீதான் என்
சொற்கமே.

நேர்வு

அடுத்த வரும் எமது துழும்புகி வளன்யிடு
7-8' ஆண்டு சிறப்புமலராக வெள்வரலிருக்கிறது!

பொது அஞ்சல்

சந்தையூட்டும் சத்திரங்கள்

சிறுவர்களின் கையில சிறு
செய்தித்தானோ புத்தகமோ அன்றி
சிறு வரைபடத்தானோ கிடைத்து
ஒரு எழுதுகருவியும் கிடைத்து
விட்டால் அது போதும் அவர்களின்
ஆனந்தத்திற்கு. அவர்கள் தங்கள்
மூளைக்கு எட்டியவரை ஏதோ
ஒன்றை வரையவோ கீறவோ
முயலுகின்றார்கள். இதனைக்
கண்ணுற்ற ஒருசில பெற்றோர்கள்
தங்கள் செய்தித் தாள்களும்
புத்தகங்களும் விரையமாகின்றன
என்பதனை ஏதோ தங்கள் சொத்தில்
அரைப்பாதி விரையமாகிவிட்டதாக
எண்ணி அச்சிறுவர்களை அதட்டி
விடுவதனையும் தண்டிப்பதனையும்
அன்றாடம் நாம் காணக்கூடியதாக
இருக்கின்றது.

சிறுவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியே
அவர்களின் வரைபடங்களில்
இருந்துதான் ஆரம்பமாகின்றன
என்பதனை சற்றும் உணர்ந்து
கொள்ளமுடியாத பலர் அவர்களின்
வாழ்க்கையை மழுங்கடிக்க
முயலுகின்றார்கள். சிறுசெடிகளுக்கு
பூந்தோட்டங்களுக்கும் செலுத்தும்
கவனமும் ஊக்கமும் கேவலம்
குழந்தைகளில் காணமுடியவில்லை.

எமது நாட்டில் காணமுடியாத பல
வளர்ச்சிகளை நாம் பிறநாடுகளில்
காணக்கூடியதாகவும் விளங்கிக்
கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.
இதனையும் சிலர் உணராத
அந்தச்சிறுவர்களை வேறுவழியில்
திசை திருப்புகின்றார்கள். இவர்கள்
ஏதோ "எதிர்ச்சில் செய்து" தங்கள்
சிறுவர்களுக்கு நல்லதைச் செய்வதாக
நினைத்து அவர்களின் பாதையில்

குறுக்கீட்டு பெரும் பாறாங்கற்களைக்
குவித்து விடுகின்றார்கள். அங்கே
அவர்களின் தன்னம்பிக்கையும் தன்
முயற்சியும் தாமான வளர்ச்சியும் நசுக்
கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் தூரிகை
எடுத்துவிட்டால் வீட்டுச்சுவர்களும்
தளபாடங்களும் வர்ணம் பூசப்பட்டு
அத்தனையும் சேதமாக்கப்பட்டுவிடும்
என்று எண்ணி அந்தத்தூரிகையை
அதட்டிப்பறித்து குழந்தைக்கு எட்டாத
உயரத்தில் வைத்து விடுகின்றார்கள்.
குழந்தைகளோ படம் வரையும் வேகம்
கொண்டவர்களாக ஏதோ
இருக்கின்ற நாற்காலிகளை நகர்த்தி
உயரத்தில் இருக்கும் தூரிகையை
எடுக்க முயன்றால் பெற்றோரின்
தண்டனைக்கு உள்ளாகின்றார்கள்.
மாறாக சிறு வரைபடத்தாழினைக்
கொடுத்து படம் வரைய உதவு
கின்றார்கள் என்றால் அதுவுமில்லை.

எம்மிடையே சிலர் சிறுவர்களின்
வரைபடங்களைப்பார்த்து மகிழ்வ
தோடு அவற்றினை வரைய ஆக்கமும்
ஊக்கமும் கொடுத்து
உதவுகின்றார்கள். அவர்களின்
சித்திரங்களை வீடுகளில் தொங்க
வைத்து மகிழ்கின்றார்கள்.
அதேவேளை தங்கள் சித்திரங்கள்
பெற்றோர்களாலும் மற்றவர்களாலும்
வாவேற்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்படுவதை
கண்ட சிறுவர்கள் மென்மேலும்
வரைய முயலுகின்றார்கள். அங்கே
அவர்களின் வளர்ச்சியும் வேகமும்
தூரிதமடைந்து அவர்களின்
படைப்புகள் இயற்கையையும்
எதிர்காலத்தையும் காட்டுவதாக
அமைகின்றன.

சிறுவர்களைப்பொறுத்தமட்டில் அவர்

களின் சிறு பிராயத்திலேயே ஓவியத்
துடனான பரிச்சயம் வேறு எந்த
வொரு கலையுடனும் இருப்பதில்லை.
அவர்களின் கீறல்களும் வரைபுகளும்
ஏதொவொரு ஓவியத்தினை
வெளிப்பாடாகக் கொண்டிருப்பதனை
ஆழமாக நோக்கினால்
புலப்படுகின்றது.

மேலும் சிறுவர்களின் ஆரம்ப
மனோவமைப்பு அவர்களின்
ஓவியப்படிமங்களிலே அவர்களை
அறியாமலே வெளிப்படுகின்றன.
அவர்களின் சூழல்களும் உணக்கிகளும்
அவர்களை அத்துறையில் பிரகாசிக்க
வைக்கின்றன. சுருங்கக்கூறின்
எதிர்காலங்களை வரைபடங்கள்
நிச்சயிக்கின்றன என்பதனை
அவர்களின் ஐதகங்கள் தவிர்த்து
சித்திரங்களும் காட்டுகின்றன.

அண்மையில் ஓர் சிறுவன் தனது
வாழ்க்கையை சித்திரத்தில் வரைந்த
கதையும் உண்டு. ஈழத்திருநாட்டை
பிறப்பிடமாகக்கொண்ட யோகேந்தி
ரானுக்கும் மலேசிய நாட்டைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
தனவட்சுமிக்கும் அன்புப்புதல்வனாக
லண்டன் மானகரில் பிரவீன்
பிறந்தான். அவன் பிறந்து மூன்று
ஆண்டுகளின் பின் அவனுக்கு
மதுருனி என்னும் தங்கையும்
கிடைத்தான். பிரவீன் தனது
முன்றாவது வயதில் குழந்தைகளின்
இயற்கையான கீறல், வரைதல்
போன்றவற்றில் விதிவிலக்காக
இருந்துவிடவில்லை. சித்திரங்களை
வரைந்து ஆசிரியர்களையும் பெற்றோ
ரையும் தங்கை மதுருனியையும்
ஆசிரியமுட்டினான். அவனது

சித்திரங்கள் யாவும் பல
கருத்துக்களை கொடுப்பவையாக
அமைந்தன.

பிரவீன் லண்டன் மானகரில் இருந்து
தனது பெற்றோருடனும் தங்கை
மதுருனியுடனும் தனது பாடசாலை
விடுமுறை நாட்களைக்கழிப்பதற்காக
மலேசியா சென்றிருந்தான். அவன்
அங்கு தனது உறவினர்களை
சந்தித்ததோடு மட்டுமல்லவா தங்கை
மதுருனியுடன் ஓடி ஆடி மகிழ்ச்சியாக
விளையாடும் வேளையில், அவனது
விளையாட்டி நது மகிழ்ச்சியைப்
பொறுக்காமலும், அவனது வயதிற்கும்
அப்பாற்பட்ட அறிவும் திறமையும்
வளர்ச்சியும் காலத்திற்கு ஈடு
கொடுக்க முடியாமலோ என்னவோ
ஒரு நாள் மாலை அண்ணன்
தங்கை இருவரும் மோட்டார்
வீடத்தில் சிக்கி பிரவீன்
அவ்விடத்திலேயே உயிர்
இழக்கநேரிட்டது.

அவன் தனது ஆறாவது வயதிலேயே
இவ்வலகைவிட்டு நீக்கினாலும்
அவன் இன்னும் தம்மோடு
இருப்பதாகவே பெற்றோர்
கருதுமளவிற்கு அவனுக்கு தனியறை
ஒன்றும் அவ்வறையில் அவனது
பாவனைக்குரிய பொருட்களும்
அடக்கப்பட்டுள்ளன. அவன்
முன்னோர் கூற்றுப்படி ஆறிலும்
சாவு நூரிலும் சாவு என்பதனை
உணர்ந்தியதோடு மட்டுமல்லவாது
அவனது பாவனைப்பொருட்கள்
அடங்கிய அறையில் பார்ப்போர்
அதிசயிக்கும் வண்ணம் அவன் தனது
முன்றாவது வயதில் வரைந்த ஓவியம்
ஒன்றையும் காணக்கூடியதாக

உள்ளது. அதன் உள்ளடக்கம் தனது ஆறாவது வயதில் தனது குடும்பத்தின் நிலையாகும். அச்சினஞ்சிறிய உள்ளத்தின் சித்திரந்தான் என்னோ! தனது பெற்றோரும் தங்கையும் ஓரிடத்தில் நிற்பது போலவும் தான் ஒரு பெட்டியில் கிடத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பது போலவும் அக்காட்சி அமைந்திருக்கிறது. இச்சித்திரம் காண்போர் அனைவரையும் அதிசயிக்கச் செய்வதுடன் வேதனையிலும் ஆழ்த்துகின்றது

சிறுவர்களின் சித்திரங்கள் தான் புத்துணர்வூட்டி சிந்தனை உடட்டுகின்றன. அறியாப்பருவத்தில் அனைவரையும் அறிய வைக்கின்றன. இன்னும் பல சித்திரங்கள் அவர்களின் நல்ல எதிர்காலத்தை சித்தரித்துக் காட்டியிருக்கின்றன என்பதற்கும் சான்றுகள் உள்ளன.

பாலகப்பிரமணியம்,
பிராஃபேட்

சிந்தை கவர் வண்ணத்தில் சிறப்பாக உடையணிந்து, வீந்தை பல புரியும் விழிகளால் எனையளந்து, தந்தை யருகில் நின்று கொண்டே - தன் விழிமலர் பந்தை எனை நோக்கி எறிந்து நின்றாள்

விண்ணவரே மயங்கும் கண்ணசைவில் மனம் கவர்ந்து, மண்ணில் அன்ன நடை பயின்று அகிலத்தையே ஆட்டிவைத்து, பின்னால் சடையுடனே வந்து - என் பின்னாலே கண்ணசைத்தாள்

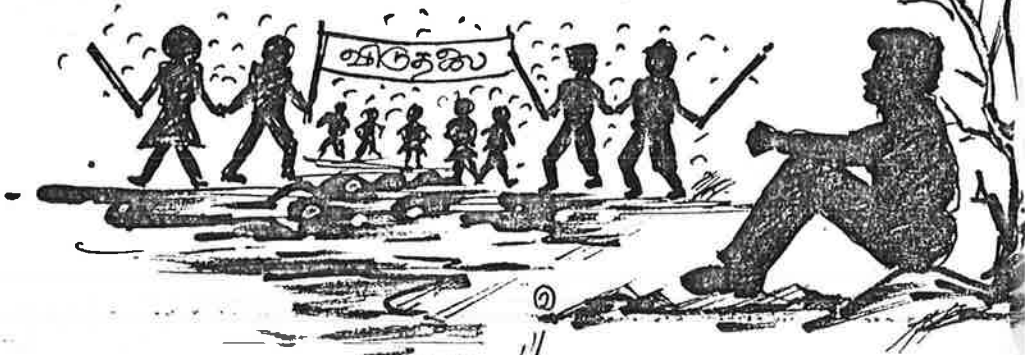
புன்னகை தான் புரிந்து - அவளாணிந்த, பொன்னகையை வென்று நின்று, இனமுகம் காட்டி இன் சொல் பேசி - அந்த தன்மையையே மண்ணுக்கே வாவழைத்தாள்

பொறுமையிழந்தேன் பொறுப்பையும் யான் மறந்தேன், வெறுமையான என் மனதில் பெருமையுடன் வேருன்றி, மறுமையிலும் மறவாத மாண்பினை வழங்கி நின்று, வறுமையற்ற வதனத்தால் வலம்புரிச் சங்கெனவேயவள் திகழ்த்தாள்

எனை இழந்தேன் என் மனை மறந்தேன் உனை நிலைந்தேன் உளம் துணிந்தேன், அலை உடைத்த வெள்ளமென - அருகில் வீணாந்து, உலாவலைந்தேன் அந்த ஆறு வயதுக் கன்யமுதை !

உலாவலைந்தேன் உலாவலைந்தேன் உலாவலைந்தேன் உலாவலைந்தேன்
மனைந்தேன்

கவிதைகள்

உணர்ச்சி

மனித உணர்வுகள்
மழுங்கி விடாது
புதிய யுகம் காண
பொங்கி எழவேண்டும்
மறுக்கப்பட்டநாம்
இனத்தின் உரிமைகள்
திரும்பப் பெற்றிட
ஒன்று பட வேண்டும்
எமக்கு எதற்கென்று
இருந்து விடாது அடுத்த
தலைமுறையை
நினைத்து எழவேண்டும்
இன்று நம் ஈழத்தில்
மக்கள் போராட்டம்
தேசியத் தாயின் குழந்தைகள்
நாழமல்லவா
நிலையற்ற வாழ்க்கையை
நிலையான வீடுதலைக்காய்
அர்ப்பணித்தால் ஆகாத
உடலோடு உயிர் கொடுக்காதபோதும்
உளத்தாளாவது உதவிட வேண்டாமா?

நகைக்கின்றாள் தமிழன்னை

①

வீடுதலையை வென்றெடுக்க
மண்ணுவகம் வந்துகித்த
வீரத்தமிழ் மறவர்கள்
பிறந்த அந்தப்
பூமிதனில் நானூந்தான்
பிறந்தேன், நாணுகிறேன்.
பால்மணமே மாறாத
பாலகர்கள் பலர் ஆங்கு
களம்பல காணுகையில்
கடல் கடந்து வந்துவிட்டேன்
என்னுயிரைக் காக்கவென்று
தரம்கெட்ட என் செயல்கண்டு
நகைக்கின்றாள் தமிழன்னை.

ஜெயந்தி, சவீற்ஸவாந்து

②

கூர்ப்பின் தந்தை சான்ஸ் டார்வின்
காலையெழுந்து,
வேலைக்கு நடக்கையில்,
கறுத்தப் புனை,
குறுக்கே போனது,
டார்வின் படித்த எனக்கு,
இயற்கை படைத்த,
உயிர்களிலெல்லாம்
எத்தனை வாஞ்சை ! எத்தனை
வாஞ்சை !!

-லோகன் ஸ்ருட்காட்

எங்கள் நாட்டில் நானோ
இரண்டாம் தாப் பிராஜை
ஜோர்மன் நாட்டில்
நானோ வேண்டாப் பிராஜை
சிங்களம் படிக்க மறுத்த நான்
ஜோர்மன் மொழியால்
பல்லுடைபடுகிறேன்.
ஐயோ தமிழிழமே
என்று தான்பேன் உன்னை.

-லோகன் ஸ்ருட்காட்

தேயும் தெய்வம்

காற்றே ! நீ எங்கும் நிறைந்தாய்,
ஆற்றினிலும் தென்னங் கீற்றினிலும்,
அடர் காட்டினிலும் வயல் நாற்றினிலும் - உன்
அசைவைப் புரிந்து கொண்டோம்.
உயிர் முச்சினிலும் எழும் பேச்சினிலும்,
உன்னை உணருகின்றோம்.
தேன் இசையினிலும், நறு மணத்திலும்,
உன் இன்பங்கள் அறிகின்றோம் - நீ
எங்கும் நிறைந்திருந்தும் எம் உணகக் கண்களுன்னை
கண்டு கொள்ள வில்லையெனில் - அந்த
வைகுண்டம் வாழ் ஈசன்போல் நீயும்,
வையகத்தில் ஓர் தெய்வம் ஆனாய் காற்றே.

திருமகி ஜெகதீஸ்வரி ராஜகொட்டணம்
லோல்க்கிவிகள்

செல்வ் S.C உரைமினா

இதாடர்க்கை

சிதைந்த உவ்வாங்கல்

Segar

“இனி நான் வாழ்ந்து என்ன பிரியோசனம் அண்ணா உங்கள் தங்கை விதவை அண்ணா விதவை” என்றவாறு வீக்கி வீக்கி அழுதான். “துளசியம்மா அழாதே நடந்தது நடந்துவிட்டது இவியென்ன செய்வது” என்று தன் தங்கைக்கு ஆறுதல் கூறினான். ஆனால் அவன் மனத்துக்கு ஆறுதல் கூற முடியவில்லையே அவளை விதைவைக் கோலத்துடன் பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் அவனின் மனம் சஞ்சலப்படவாயிற்று ஆனால் அதை வெளிக்காட்டாமல் வாழ்ந்து வந்தான்.

“மிஸ்டர் சுகு எனக்காக நீங்கள் அழாதீர்கள் அழவேண்டியவள் நான் என் தலைவிதி நான் அழவேண்டும் என்பது அதை யாராலும் தடுக்க முடியுமா? என் கணவன் என்று என்னைவிட்டு பிரிந்தாரோ அன்றே என் மனம் சிதைந்து போய் விட்டது. நான் இன்னும் ஏன் உயிரோடு இருக்கிறேன்” என்றவாறு விம்மி விம்மி அழுதான். அவளுடைய சோகக் கதையைக் கேட்ட சுகு தானாதாரையாக கண்ணீர் வழிந்தான் அவனால் வேறு என்ன செய்யமுடியும். துளசியின் விம்மல்

வினாடிக்கு வினாடி பெரிதாக
எழும்பியது. அதைக் கேட்க
சகிக்காத பாபு அந்த இடத்தை விட்டு
தளர்ந்த நடையுடன் தன்
அறைக்குள் சென்றான். சுருணனுக்கு
என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை.
தானும் எழும்பி அவன் பின்னாலே
போவதா அல்லது இங்கேயே
இருப்பதா என்று தடம்புரண்டு
கொண்டிருந்தான். இங்கேயே
இருப்பம் என்ற முடிவுடன் அங்கேயே
இருந்தான்.

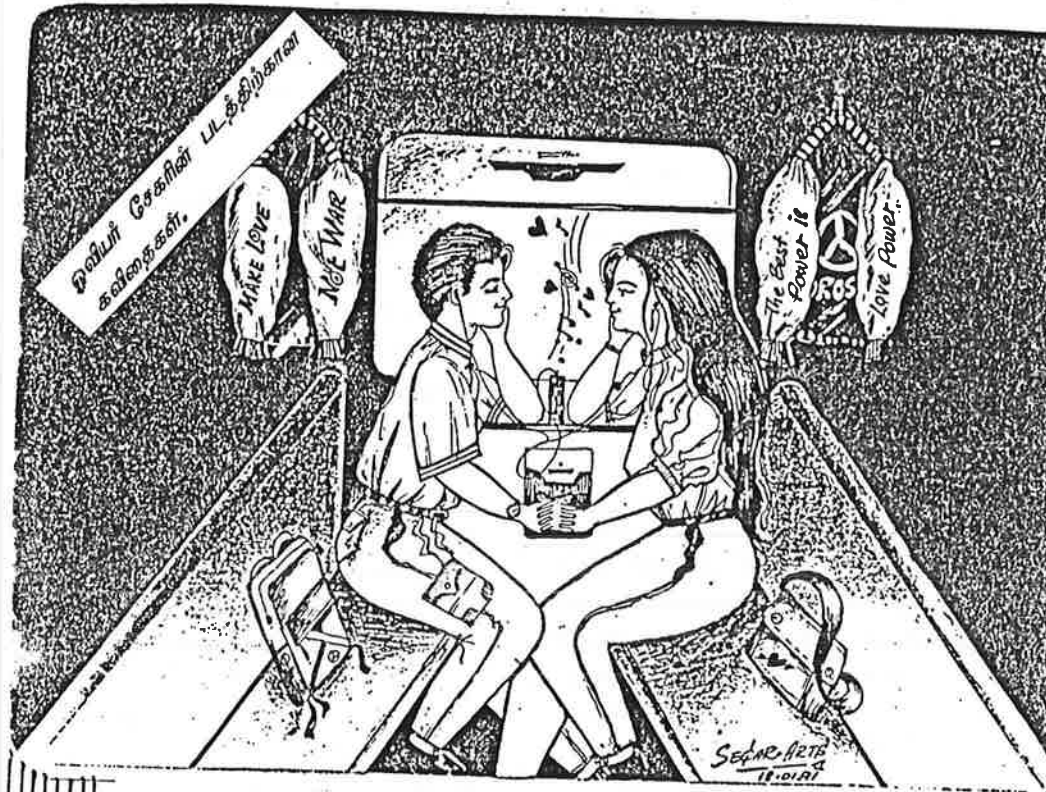
விம்மல் சத்ததோடு கழகாத்தின்
சத்தமும் சேர்ந்தது வந்தது எங்கும்
ஒரே அமைதி மயான அமைதி. அந்த
அமைதியைக் கிழித்துக்கொண்டு
துளசியிடம் இருந்து ஒரு விம்மல்
பெரும்சத்தத்துடன் வெளிவந்தது.
சுருணன் இதைக்காணப்
பொறுக்காமல் தனது இருக்கையை
விட்டு எழுந்து துளசியின் அருகில்
சென்றான் "துசி அழாதீர்கள் அழுது
என்னபயன் அழுகையினால் ஆவது
ஒன்றுமில்லை அழாதீர்கள்
பலவினமான உங்கள் உடம்பு இன்னும்
பலவினப்பட்டுக்கொண்டு தயவுசெய்து
அழாதீர்கள்".

"என்ன சுரு நான் அழாமல்
எப்படியிருப்பது என்னை
அழுவதற்கென்றே படைத்துவிட்டானே
கடவுள்" என்றவாறு அழுதான்
துளசி. "துளசி தயவுசெய்து
எனக்காவேனும் அழாமல் இருங்கள்.
யார் அழுதாலும் என்மனம் தாங்காது
பிளீஸ் அழாதீர்கள் துளசி" என்று
குரல் தளர்த்துக்க கூறினான்
சுருணன். துளசிக்கு என்ன
செய்வதுவென்று புரியவில்லை

என்றாலும் அவன் கேட்டபடியால்
தனது அழுகையை ஒருவாறு
அடக்கினான் துளசி. "பரவாயில்லை
என்சொல்லுக்கு நீங்கள்
கட்டுப்பட்டதுக்கு என் மன்றிகள்"
என்றவாறு தன் இருக்கையில் போய்
அமர்ந்தான் சுருணன்.

சுவர்க்கடிகாரம் தங்கடமையில் சற்றும்
பிறனாது தனதுவேலையை
செவ்வளவே செய்துகொண்டிருந்தது.
இப்போது அந்த சின்னஞ்சிறு
பங்களாவில் அந்தகடிகார ஓசையும்
துளசியின் விம்மல் ஓசையையும் தவிர
வேறு எந்த ஓசையையும்
கேட்கவில்லை. எங்கும் அமைதி.
காவைக் கதிரவன் தனது கடமையை
செய்து முடித்த களைப்பைப் போக்க
பாற்க் கடலில் தன்னை மெல்ல
மெல்ல சாய்த்துக்கொள்கிறான்.
போர்க் கவத்திலே தனது களைவை
இழந்த கைம்பெண் தனது
உறவினர்களிடம் அடைக்கலம் புகுவது
போல மாலைப்பெண் விரைவாக
விரைந்து வருகின்றாள். இருள்
அரக்கன் தனது ஆட்சியை மெல்ல
மெல்லச் செலுத்த தொடங்கினான்.
சூரியனின் பிரகாசமான ஒளியிலே
மகிழ்ந்து மக்கள் இருள் அரக்கனின்
ஆட்சியை விலக்க தமது விடுகளிலே
விடிவிளக்கை ஏற்றுகின்றனர்.
இருளை விலக்கிக்கொண்டு
மின்சாரவிளக்குகள் ஆங்காங்கே
எரிகின்றன. எங்கும் விடிவிளக்குகள்
பிரகாசம் எரியத்தொடங்கி விட்டன.

ஆனால் அந்த பங்களாவிலே எங்கும்
இருள். அந்த இருளைவரவேற்பது
போல இருள் சூழ்ந்த மூன்று
உள்ளங்கள் மௌனமாக ஒருவித
| சலனமுடற்று இருக்கின்றன.

வாசகர்களே இதுவரை காலமும் உங்கள் ஆக்கங்களுக்கூரிய சிந்திாங்களை நான் வணாந்து வந்தேன். இம்முறை போன இதழில் வெளிவந்த என்னுடைய போட்டிச்சித்திரத்திற்கு நீங்கள் அனுப்பிவைத்த பல ஆக்கங்களில் இருந்து இரண்டு கவிதைகளை மட்டும் தெரிவு செய்து இங்கே வெளியிடுகின்றோம். அடுத்த இதழிலும், இப்படத்திற்கூரிய ஆக்கங்கள் வெளிவா இருப்பதால் நீங்கள் தொடர்ந்தும் அனுப்பி வைக்கவாம். நன்றி.

-சேகர்-

ஒருவன் தெரு ஓமாக ஒரு ஆட்டை இறைச்சிக்காக அறுத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அவ்வழி வந்தவொரு வழிப்போக்கர் அவனைப்பார்த்து மகனே! நீ இப்பிறப்பில் அந்த ஆட்டைக்கொலை செய்து பாவம் கட்டிக்கொள்கிறாய், அதன் பலனாக மறுபிறப்பில் நீ ஆடாகவும் இவ்வாடு மனிதனாகவும் பிறந்து உன்னைத்துன்புறுத்தக்கூடுமே என்றார். அதற்கு அவன் பெரியவரே! உங்களுக்குத் தெரியாதா போனபிறப்பிலேயே நான் ஆடாகவும் இது மனிதனாகவும் இருந்ததால்தான் இப்போது நான் இதைக்கொல்வ ரேந்தது என்றான்.

ஒரே இசை
 இருவர் செவிகளிலும்
 ஒரே உலகில்
 இருவர் நினைவுகளும்
 காதல் தேசத்தில்
 நீயும் நானுமாய்
 மோனத் தவமிருந்தோம்
 கண்களை இணைத்தும்
 கைகளைப் பிணைத்தும்
 எண்ணங்களைப் பரிமாறினோம்
 ஏதோ ஓர் உணர்வு வேர்விட்டு
 எம் இழையங்களைப்
 பற்றிக்கொள்கிறது
 இதனையும் மீறியசக்தி
 எதுவும் இல்லையென்பதுபோல்....
 நிமிடப் பிரிவும்
 நெருப்பாய்க் கனக்க
 உன்னையே தினம்
 படிக்க வருகிறேன்
 எனக்கு நீயும்
 உனக்கு நானும்
 பாடமாகினோம்
 எந்த நிபந்தனைகளும்
 எமக்கு இல்லையெனில்
 இந்த இனிமைகள்
 என்றும் தொடர்ந்திடும்.

ஜெகதீஸ்வரி ராஜரெட்ணம்
 வோல்க்லிங்கன்

பாடுக்கு சென்றாலும்
பண்பாட்டைக் காத்தடுவீர்!
 பாடு பட்டு உழைக்கீட்ப்,
 பாசங்களைத் துறந் திங்கு
 நாடு விட்டு நாடு வந்த
 நல்ல தமிழ் இளைஞரே !
 கேடு கெட்ட பண்புகளைக்
 கற்றிடாமல் இங்கு நீர்
 நாடு போற்றும் உத்தமாய்
 நல்ல பெயரைப் பெற்றிடும் !

கடல் கடந்து செல்வம் தேடக்
 காளையர்பலர் வந்தனர்.
 தொடரும் போரில் உயிர் காக்கத்
 தொடர்ந்து சிலர் வந்தனர்.
 நடத்தை கெட்டுப் போவதற்கு
 நாடியங்கே வாலில்லை
 வீடத்தைப் போன்ற அநாகரீகம்
 விவைக்கு விண்ண வாங்காதீர் !

மேற்கத்தைய நாடுகளில்
 மேன்மையான பண்புகளை
 மாத்திரமே கற்றிடுவீர் !
 மீதிகளை விட்டிடுவீர்
 நேர்த்தியான செயற்றிறனும்
 நெறி தவறா சுறு சுறுப்பு
 பார்த்து இங்கு பழக்கத் தமிழ்
 பண்புகளைக் காத்திடுவீர் !

சகி பிராஃபேட்

புத்திக்கு பொருத்தும் சிறந்ததாகக்
 கருதப்படும் இக்கவிதை DM 25
 பரிசைப் பெற்றுக்கொள்கிறது.

அவர்களுக்கு அந்த இருள்
இன்பத்தைக்கொடுக்கின்றது போலும்,
ஆனால் அங்கு வேலை செய்யும்
கந்தசாமிக்கோ அந்த இருளை
பிடிக்கவில்லை போலும், அதனால்
தான் அவன் தனது வேலையை
செவ்வளவே நிறைவேற்ற
தொடங்குகின்றான், பங்களாவை
சூழ்ந்த இருளைக் கிளித்துக்கொண்டு
மின்சாரவளக்குகள் கவங்கரை
வளக்குகள் போல பிரகாசமாக
எரியத்தொடங்கின. இப்போது எங்கும்
விடிவளக்கின் சுவடுகள்
மிகத்தெளிவாகத் தெரிகின்றன,
கடிகாம்ப ஏழுமுறை தனது
சங்கீதக்குரலை இசைத்துவிட்டு
ஓய்ந்தது, இப்போது மணி ஏழு,
ஏழுமணியாகியும் அம்மூன்று
உள்ளங்களுக்கும் சற்றேனும் தமது
சிந்தனைச்சூழலில் இருந்து
வீழிப்படையவில்லையே.

ம்.... பாவம் அமைதியாக தனது
வாழ்க்கையை ஓட்டிக்கொண்டிருந்த
சுகுணன் கூட அமைதியை
இழந்துவிட்ட அந்த இரண்டு அன்பு
உள்ளங்களான பாபு துளசியுடன்
தன்னையும் சேர்த்துக்கொண்டான்,
இரவு ஏறியும் அந்த முன்றுபேரும்
செதுக்கி வைத்த சிற்பம் போல
இருந்தவிடத்திலேயே அசையாது
மௌன விரத்தைக் கடைப்பிடித்துக்
கொண்டு அமைதியாக இருந்தனர்,
இப்படியே அன்றைய இரவு சென்றது,
தங்களுக்குத் தேவையானவற்றைப்
பேசின மற்றும்படி அவர்களிடையே
ஒரு கனமானதிரை விழுந்து
இருந்தது.

நாட்கள் வாரங்களாகின. மாதங்களோ
விரைவாக ஓடி இரண்டு
வருடங்களாகின அந்த இரண்டு
வருடங்களுக்கிடையில் பாபுவின்
நடையுடை பாவனைகளில்தான்
எத்தனை மாற்றம், அவன் குணமோ
முற்றிலும் மாறிவிட்டபின் அவன்
மாத்திரம் மாறாமல் இருப்பது
என்றால் அது சுவபமான காரியமா?
துளசி, துசி என்று அன்புதும்பும்
குரலில் தனது ஒரே தங்கையை
அழைத்த பாபுவின் வாய் இப்போது
அடைத்துப்போய் இருந்தது,
இப்போது அவன் துசி என்று
அழைப்பதில்லை, அப்படி ஓர் தங்கை
தனக்கு இருந்ததையே அவன்
மறந்துவிட்டான், அவனுக்கு தங்கையே
இல்லை, துசி என்ற
பெயரைக்கேட்டவுடன் அவனுக்கு
வெறுப்பு ஏற்பட்டது, சதா
எதையாவது குடைந்த வண்ணம்
தனது வாழ்க்கையைக்கழித்தான்,
என்ன கேட்டாலும் ஒரு சிடுசிடுப்பு,
எதைச்சொன்னாலும் ஒரு முறைப்பு,
இப்போது எல்லாம் அவன் கோபப்பட்ட
ஆரம்பித்தான், கோபம் என்றால்
என்ன என்று கேள்விகேட்கும்
அவன் அதைப்பற்றி இப்போது
விளக்கம் சொல்கிறான், ஏதாவது
சொல்லும் முன்பே கோபப்பட்டான்
ஆத்திரப்பட்டான்.

சுகுணனுக்கு பாபுவின் போக்குகள்
பிடிக்கவில்லை அவன் துளசியை
வதைப்பதிய பார்க்க அவனுக்கு
ஆத்திரமும் கோபமும் ஒருங்கே
வந்தன அவன் துளசி மீது அதிக
அன்பு வைத்திருந்தான் நாளாக
நாளாக அளவுகணக்கில்லாமல் அது

சூடியதே ஒழிய குறைய வில்லை
 துளசி தன் தமயனின் செய்கையால்
 ஆத்திரப் படவேயில்லை அதற்கு
 மாறாக "பாவம் அண்ணா, நான்
 மூன்று மாதங்களாவது இவ்
 வாழ்க்கையை அனுபவித்தேன்
 ஆனால் அவரோ... என்னால்
 ஒருசுசுமும் அடையவில்லை
 அவருக்கும் என்மாதிரி ஆசைகள்
 இருக்கத்தானே செய்யும்.
 பருவக்கோளாறு அவரையும்
 விட்டுவைக்குமா? அது தன்வலையில்
 இழுத்துவிட்டது. அண்ணா என்னை
 வளர்த்து காப்பாத்தினார். இதற்க்கு
 நான் கோபப்படவாமோ?
 அடிக்கிறகைதான் அணைக்கும்."
 துளசி இந்த பழமொழியை பின்பற்றி
 நடந்து வரவாளாள்.

பாபு எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக
 இருப்பதை விரும்பினான். அவனுக்கு
 இடையூறாக துளசி இருந்தாள்.
 அவளை ஒதுக்கவும் முடியவில்லை
 அணைக்கவும் முடியவில்லை. என்ன
 செய்வது என்று புரியாமல்
 தடுமாறினான். அவனுக்கு
 இன்னாட்டில் இருக்கவே
 விருப்பமில்லை வெளிநாடு போய்
 சந்தோஷமாயிருக்க விரும்பினான்.
 ஆனால் அவனுக்குப்பாரமாக ஒரு
 சுமையாக இருந்தாள் துளசி. அவன்
 இன்னாட்டையே வெறுத்தான். தன்
 தங்கையைத் தன் சந்தோஷத்திற்கு
 இடையூறாக இருக்கும் ஐந்துவாக
 எண்ணினான். அவன் ஒரு திடமான
 முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். அப்ப
 துளசி ம்...அவளுக்கு ஒரு முடிவு
 வைத்திருந்தான். இதோ
 அதற்காகத்தான் இப்போ அவன்
 சுருணரின் அறையை

நோக்கிப்போய்க் கொண்டிருக்கிறான்.
 அவனுக்குக் கதவைத்தட்டி விட்டு
 உள்ளேபோகும் நல்லபழக்கம்
 இருந்தது. தட்டி விட்டுக்காவல்
 இருந்தான். "யேஸ் கம் இன்"
 என்றான் சுருணன். உள்ளே
 நுழைந்து கதிரையில் அமர்ந்தான்.
 "பாபு என்ன திடீரென்று, மற்றப்படி
 நான் இங்கு இருக்கிறதையே
 மற்றதுவிட்டு நீ உன்ர வேலைகளில்
 ஈட்டுபட்டு இருப்பாய்... அப்படி நான்
 என்ன தவம் செய்தவான் உன்னை
 இங்கு வரச்செய்ய" "ஏய் உன்ர
 பகிடியை விடு நான் இப்ப உன்னட்ட
 ஒரு உதவி கேட்கப்போகிறேன்
 உன்னால் செய்ய முடியுமா சொல்லு"
 என்றான் பாபு. "பாபு விஷயத்
 தைச்சொல் இயலுமானால்
 செய்வேன்" சுருணன் சொன்னான். நீ
 மனது வைத்தால் எல்லாம்
 செய்யவாம்..'' என இழுத்த பாபுவை
 இடைமறித்து "பாபு உன்னால்தான்
 நான் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறேன்
 ஏழையாக இருந்த என்னை
 கைதூக்கிவிட்டவன் நீ அதர்க்கு
 பரிகாரமாக நீ எதைச்சொன்னாலும்
 செய்வேன்.
 "சுரு நீயோ மணமாகாதவன்..'' பாபு
 .. "என இடைமறித்தவனை
 "ஸ்...என்னைப் பேசவிடு" என்று
 தொடர்ந்தான் பாபு "நான்
 வெளிநாடு போக உத்தேசித்து
 உள்ளேன் நீ வந்து துளசியைக்
 கல்யாணம் பண்ணி வாழ்க்கை
 துணையாக்கினால் எனக்கு உதவி நீ
 இதைமறுக்காமல் செய்வாய் என
 நம்புறன். ஒன்றும் அவசரமில்லை நீ
 நாளைக்கு முடிவு சொன்னால்போதும்.
 அது நல்லதாகவே இருக்கட்டும் நான்
 வாரன்" என்று சொல்லிவிட்டு
 மாடியை விட்டு தடதடவெளக்கீழ்

சுருணனுக்கு உலகமே சுழல்வது
போல் இருந்தது. பாபு சொன்னது
அவனது காதுகளில் வந்து
திரும்பத்திரும்ப எதிரொலித்தது.
ஸ்யோ பாபு இதற்குத்தானா நான்
எவ்வெடி என்று கூறினேன். பாபு
வாழ்ந்து கெட்ட என்விடமே நீ
துளசியைத் தள்ளப் போகின்றாயே.
பாபு நான் ஊருலகறியக் கல்யாணம்
முடிக்கவில்லைதான் ஆனால்
மனதால் ஒன்றுபட்ட நானும்
எட்டெவாவும் எப்போதோ
ஐக்கியமாகிவிட்டோம் ஆனால் என்ன
பாவம் செய்தேனோ
எனக்குத்தெரியாது எனது துணையை
நான் இழந்துவிட்டேன் அன்றிலிருந்து
எனது உள்ளம் சிதைந்துவிட்டது.
அமைதியை இழந்தேன். ஒருவருடம்
சென்றது என்னை நான்
தேற்றினேன் பின் இங்கு வந்தேன்
இங்கும் எனக்கு அமைதியில்லை. நீ
செய்வதைப் பார்த்தபின் யாருக்கு
அமைதி ஏற்படும். இப்போது ஒரு
எரிமலையை என்மீது வீசிவிட்டுப்
போகின்றான் பாபு, உடைந்த
மட்பாண்டத்தை ஒட்டவே முடியாது
அது மாதிரி சிதைந்து போன
என்னுள்ளத்தோடு சிதைந்து
போயிருக்கின்ற துளசியின் உள்ளமும்
ஒட்டாது ஆனாலும்
வாக்குக்கொடுத்துவிட்டேன் அதை
நிறைவேற்றத்தான் போகின்றேன்.
ஆனால் எனக்கு உதவி செய்த
உனக்கு இப்படிக்கீழ்த்தரமாக உதவி
செய்ய வைத்துவிட்டாயே. ம்....

தொடரும்.

மகனே எழுந்திரு

மகனே எழுந்திரு

மகனே

கோயில் சிலைகள்

எல்லாம் கோமாவில்

உறக்கமடா.....

உலகம் ஏனோ

இன்பமயக்கத்தில்

உறக்கமடா.....

தென்றல்

எல்லாம் ஒன்று

சேர்ந்து புயலாக

மாறி உனக்கு

துணையாக வரப்போவதாக

சொன்னதடா

மகனே எழுந்திரு

உன்குருதியே

உனக்கு இறுதி,

மவரானதோ !

மகனே எழுந்திரு

இதோ என் உயிரே

உனக்குள் செலுத்துகின்றேன்

மகனே எழுந்திருடா

அன்று நீ துடிதுடித்து வீழ்ந்தபோது

என்குருதியை உனக்கு-

செலுத்தினேனே

நீ மயக்கம் தெளிந்து-

எழுந்திருந்தாயே !

இன்று என் உயிரையே உனக்கு

தருகின்றேன் நிரந்தரமாய் உறங்கி

விட்டாயோ

மகனே எழுந்திரடா . . . .

எழுந்திரு

சுருத்திப்பாடுங்கள்

1). ஒரு சில்வறை வியாபாரி ஓர் மொத்த வியாபாரியிடம் இருந்து முறையே 80லீர்., 130லீர்., 150லீர்., 170லீர்., 190லீர்., 310லீர்., கனவளவுள்ள ஆறு பரல்களில் ஐந்தை மிகவும் மலிவாகக் கொள்வனவு செய்தான். இவை அனைத்திலும் மண்ணெண்ணை அல்லது பெற்றோல் நிரப்பப் பட்டிருக்கின்றன. சில்வறை வியாபாரி மண்ணெண்ணைக்கு செலுத்திய மொத்தத் தொகை 1400 ரூபா, அதேபோல் பெற்றோலுக்கு செலுத்திய மொத்தத் தொகை 1400 ரூபா, ஆகும். ஆனால் பெற்றோலின் விலை மண்ணெண்ணையின் விலையிலும் இரு மடங்காகும்.

வினா:-- சில்வரை வியாபாரி வாங்காத பரல் எது? அவன் வாங்கியவற்றில் மண்ணெண்ணை உள்ள பரல்கள் எவை? மண்ணெண்ணையின் விலை என்ன?

2). ஒரு தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கார்கள் குறைந்தது 40 மணித்தியாலங்கள் ஆவது ஒட்டிப் பரிசோதனை செய்யப்பட வேண்டும். அன்றோரு நாள் எட்டு கார்கள் உற்பத்தி செய்யப் பட்டன, ஆனால் கைவசம் உள்ள பெற்றோல் இவ் எட்டு காரையும் ஒரே நேரத்தில் 36 மணித்தியாலங்கள் மட்டும்தான் ஒட்டிப் பரிசோதிக்க முடியும். எனவே ஆறு கார்களை மட்டும் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

வினா:-- எத்தனை மணித்தியாலங்கள் இவ் ஆறு காரையும் ஒரே நேரத்தில் கைவசம் உள்ள பெற்றோலைக் கொண்டு பரிசோதிக்க முடியும்?

இதழ்-5 இல் வந்த "சித்தித்துப் பாடுங்கள்" இன் விடை:

- 1). ஒரு மணித்தியாலத்தில் இரு மணிக்கும்கூடும் மூன்று நிமிடங்கள் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, இந்தவகையில் ஒவ்வொரு இருபது மணித்தியாலத்திலும் ஒரு மணி நேர வேறுபாடு தோன்றுகின்றது, ஆகவே 240 மணித்தியாலங்களின் பின் அதாவது 10.01.1991 காலை 10:30 மணிக்கு இரண்டும் மீண்டும் ஒரே நேரத்தைக் காட்டும்.
- 2). மொத்தமாக 25 பழங்கள்.

மொட்டைக்கழிதம்

புடவைகட்டும் பெண்கள்கூட

புயலாக மாறிவிட்ட

புதுயுகம் வந்த போதும்,

முகத்தை மறைத்துவைத்து

மொட்டைக்கழிதமெழுதும்

பெட்டைத்தனமான

பேழ்களே,

நீங்கள் புடவை

கட்டிக்கொண்டாலும்

பெண்கள் இனி முறைப்பார்கள்

போதுமிது புறப்படுங்கள்

பொழுது இன்னும் போகவில்லை

புதுமனிதன் ஆகிடலாம்.

சிவவர் சூழ்ச்சி இலக்க "பசல்"

மகாபாரதக்கதாநாயகர்கள் அர்ச்சுனனும், துரியோதனனும் துரோணாச்சாரியாரிடம் போர்க்கலை பயின்று வந்தனர். தமிழருவரும் ஒரே குருவிடம் பயிற்றும் வில்வித்தையில் அர்ச்சுனன் தன்னை விடச் சிறந்து விளங்குவதைக் கண்டு மனம் புழுங்கித் தன் குரு மேல் ஐயமுற்றான் துரியோதனன். துரோணாச்சாரியார் தன் இரு சீடர்களிற்கும் ஒரே வித்தையைக் கற்பிப்பதில்லை யெனவும், வில்வித்தையின் சிறந்த அணுக்கங்களை அர்ச்சுனனுக்கு அதிகம் போதிப்பதாகவும் குருவின் மேல் குற்றம் சாட்டினான். அவன் ஐயத்தைப் போக்க எண்ணிய குரு இருவருக்குமிடையில் ஓர் போட்டியை ஏற்பாடு செய்தார்.

துரோணாச்சாரியார் தன் மாணாக்கர் இருவரையும் ஓர் குளத்தின் கரைக்கு அழைத்து வந்தார். கரையில் ஓர் மாமரம் ஒங்கி வளர்ந்தும் அதன் உச்சாணிக் கொப்பொன்றில் இரு மாங்கனிகள் தொங்கியவாறும் இருந்தன. மரத்தின் பிம்பம் குளத்து நீரில் துல்லியமாகத் தெரிந்து கொண்டிருந்தது. துரோணாச்சாரியார் தன் மாணாக்கரை அழைத்து தன்

கைகளிலே ஒரு மங்கலியை அவர்கள் தரவேண்டுமென்றும், நிபந்தனையாக அவர்கள் மாங்கனிகளின் பிம்பத்தை குளத்து நீரில் பார்த்து வில்வாள வேண்டுமென்றும் பணித்தார்.

மாமரத்தின் அடியில் கனிகளுக்கு நேராக கீழே சென்று நின்று கொண்ட துரோணாச்சாரியார் துரியோதனனைத் தன் அருகே அழைத்து குளத்துநீரில் இலக்கை அவதாவித்து நானேற்றச் சொன்னார். அவனும் குளத்து நீரிலே மங்கலிகளின் பிம்பத்தை அவதாவித்த வாறே வில்லிலே நானையேற்றிச் "சரி" என்றான். துரோணர் அவனிடம் "குளம் தெரிகிறதா?" என்று வினாவ அவனும் "ஆம்" என்றான். "குளத்தில் மாம் தெரிகிறதா?" அவன் "ஆம் குருவே" என்றான். "கிளை தெரிகிறதா?" "ஆம் கிளை தெரிகிறது" என்றான். "கனிகளைப் பார்க்கிறாயா?" "ஆம் தெளிவாகப் பார்க்கிறேன்" என்றான். "இப்போது காம்பு தெரிகிறதா?" என்றார். "ஆம் தெரிகிறது" என்றான். "சரி அம்பை விடு" என்றார் துரியோதனன் விட்ட அம்பு கலியைச் சிதைத்து அவர்

துரோணர் அர்ச்சுனனை அழைத்து
முன்போல வில்லியே நானைப்பூட்டி
அம்பை ஏற்றுமாறு பணித்தார்.
அவனும் குலத்தில பிம்பத்தை
அவதானத்தவாறே நானைப்பூட்டி
வில்லேற்றிக்கொண்டே அடுத்த
மாங்கனியைக் குறி பார்த்தான்.
துரோணர் கேள்விகளை ஆரம்பித்தார்.
"அர்ச்சுனா குளம் தெரிகிறதா?"
என்றார், அர்ச்சுனன் "இல்லை"
என்றான். "சரி மாம் தெரிகிறதா?"
அதற்கும் "இல்லை" என்றான்.
"கிளையாவது தெரிகிறதா?"
அதற்கும் "இல்லை" என்றே பதில்
வந்தது. "கனி தெரிகிறதா?"
மீண்டும் "இல்லை" என்றான்.

"காம்பைப் பார்க்கிறாயா?" என்று
கேட்டார் துரோணாச்சாரியார். "ஆம்
கேள்வாகப் பார்க்கிறேன்." என்றான்
வில்லுக்கு விஜயன். "சரி அம்பை
விடு" என்றார்.

அர்ச்சுனன் வீட்ட அம்பு காம்பைக்
கொய்தது. கவியை முழுதாகத்
துரோணர் கையில் விழ வைத்தது.
அர்ச்சுனனுக்கும் தனக்குமுள்ள
வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொண்டான்
துரிபொருளன். தன் திறமையை
புரிந்து கொள்ளாது குருவின் மேல்
கந்தேகம் கொண்டதையிட்டு
வெட்கத்தலை குறித்தான் அவன்.

அஞ்சலி

யாக்கலைச்சேர்ந்தவரும் KRONBERG என்னும்
இடத்தை இருப்பிடமாக கொண்டவருமான
திரு V. பேரின்பநாதன் அவர்கள் 25.06.1991
அன்று அகால மரணம் அடைந்து விட்டார்.
15.07.1991 திங்கட்கிழமை மத்தியானம் இரண்டு
மணியளவில் HAUPTFRIEDHOF - FRANKFURT
மயானத்தில் உறூர் உறவினர்கள் நண்பர்கள்
முன்னிலையில் அன்றின் ம.மைக்கிரைகன்
நடந்தேறியது.

அன்றின் அகால மரணத்தைவிட்டு "தமிழ்-
மணாடம்" (பிராம்பேட்) திணை ஆட்கள்
அருளுபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வாசகர் கருத்து

இதழ் 5ஆம் வங்கன்பெஸ்ட்டைச் சேர்ந்த அன்பர் குவன் வாசகர் கருத்தில் பெண்ணினத்தின்மீது அவருக்கிருக்கும் ஆழ்ந்த மதிப்பையும், ஆணித்தரமான பற்றுதலையும் புலப்படுத்தியிருக்கின்றார். அவரது உள்ளார்ந்த இவ்வுணர்வு மிகவும் பெருமைக்கு உரியதே. இருந்தும் அவர் தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தியவிதம் கேலிக்கூரியதாகவே தென்படுகின்றது. அவருக்கிருக்கும் இந்த நல்லுணர்வை இலிபுமுறையில் தெரிவித்திருக்கலாம்.

மேலும் இவ்வன்பர் இவ்வந்தழை ஒருமுறை படித்திருக்கின்றார். மீண்டும் படிக்கும் நல்லார்வத்துடன் அளித்த இதழையும் அனுப்பி வைக்குமாறு கோருகின்றார். இஃது இப்படியாயின் அவர் நான் தமிழ்நாதம் வாசகனல்ல என்று கூறுவதை எப்படி எற்றுக்கொள்ள முடியும்?

நல்லுணர்வும் நற்றமிழார்வமுமிக்க நற்குவன் குதர்க்கத்தில் இறங்குவது தான் முறையோ?

தமிழ்நாதத்தின் கண்ணோட்டம் பகுதியில் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கீழ்க்கரவைப் பொன்னையனுடைய "நாடுகள் மக்கள் மதங்கள் பல, ஆனால் சேரும் இடம் ஒன்று" என்ற கட்டுரை பல தகவல்களை தந்தாலும் மற்ற மதத்தவர்க்கு வேதனை உண்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

எம்மதமும் சம்மதம் என்ற பாணியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பின் போகப் போக எல்வா மதங்களும் இந்து மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை யே கொண்டிருப்பது போலவும் மற்றைய மதங்களைவிட இந்து மதமே சிறந்தது போலவும் தொனிக்க எழுதியிருப்பது வேதனக்குரியது. அரசியல் மத சார்பற்ற தமிழ் மன்றத்தின் பத்திரிகையில் இப்படி ஓர் கட்டுரை மனவருத்தத்திற்குரியதே. கெ.வி.மனோகர், ஓபராமஸ்ட்ட.

எம்.என்.கமலனாதன், பிரான்ஸ்.

குறுக்கெழுத்துப்போட்டி இல 05

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

- 1 ஊது பரிசு 3 ஊருட குறிஞ்சிக்குடி பத்திரசப்தா இளவரசம்
- 2 ஊது பரிசு 2 ஊருட குறிஞ்சிக்குடி பத்திரசப்தா இளவரசம்
- 3 ஊது பரிசு 1 ஊருட குறிஞ்சிக்குடி பத்திரசப்தா இளவரசம்

போட்டி நிபந்தனைகள்

1) ஒருவர் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட போட்டிப்படிவங்கள் எத்தனையும் அனுப்பிவைக்கலாம். ஆனால் அவை அனைத்துமே தமிழ்மன்ற முத்திரையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

2) பூர்த்திசெய்யப்பட்ட போட்டிப் படிவங்கள்

S.Sivasubramaniam

- EDITOR -

Tamil Mantram

Falltor str.25

6000 Frankfurt am Main 60

என்ற முகவரிக்கு 14.08.1991 ஆம் திகதிக்கு முன்பாக அனுப்பி வைக்கவேண்டும்.

3)மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பரிசுகள் அனுப்பப்பட்ட சரியான விடைகளிலிருந்து குலுக்கல் முறையில் தெரிவு செய்யப்படுபு

இடமிருந்து வலமாக.

1-5 இந்துமதத்தில் "ஓ ம்" என்னும் மந்திரத்திற்கு இப்படி ஓர் பதமும் உண்டு.

13-16 கருனாடக இசையில் சுருதி சேர்ப்பதற்காக மீட்டப்படும் ஓர் கருவி.

25-28 மூடன் என்பதன் மறுபதம், தற்போது தமிழ்ச்சினிமாக்களில் நகைச்சுவையாக கூறப்படுகிறது.

30-32 தமிழர்களின் வீட்டில் கிடைக்கும் ஓர் உணவுவகை, புராணக்கதை ஒன்றிலுமிடம்பெறுகிறது.

44-47 சிவர் எக்காரியத்தையும் இப்படிச்செய்யும் வழக்கமுடையவர்கள்.

50-53 முக்கிய அறிவித்தல்கள், கட்டளைகள் எழுதப்படுவதை இப்படி அழைப்பார்கள்.

55-56 மாமிசம் என்பதன் மறுபதம், உயிரோடிருக்கும்போது இப்படி அழைப்பார்கள்.

57-60 குதிரையைக்குறிக்கும் ஓர் பதம், இது தொடர்பான யாகமொன்றும் உண்டு.

62-64 ஓய்யாரம் ஐஸ்வரியம் போன்றவற்றின் மறுபதம்.

மேலிருந்து கீழாக.

- 1-41 பண்ணை தந்தியிலக்கியங்கள் இவ்வருளில் எழுதிப் பாதாபிப்பட்டு வந்தன.
 3-35 ஓர் மலரின் பெயர், கள் என்ற பொருள் தரும்.
 8-10 ஒருவரது திறமையைப்போற்றி வழங்கப்படும் உரை.
 20-30 புண்ணியங்களில் தலைசிறந்ததாகக்கருதப்படுவது.
 37-53 இத்தாமதந்தியை செய்யும் போது இதை வளர்ப்பது வழக்கம்.
 42-58 இதன் உண்மையை நிரூபித்தவர் இல்லை ஆனாலும் பாவனைப்போசப்படும் ஓர் அம்சம்.

வலமிருந்து இடமாக.

- 7-8 இவனைப்போன்றவள்ளல்கள் எவரும் இல்லை என்பது சரித்திரம்.
 9-11 பெரிய வாயகன்ற பாத்திரம் சரியான தமிழ்ச்சொல்லாயினும் இலங்கையின் வேறுவிதமாகச்சொல்வார்கள்.
 41-42 ஒரு பொருளைப்பற்றுதலோடு தொடர்பான பெயர் வினை ஆகியவீரு பதங்களையும் குறிக்கும் ஒரேசொல்.

கீழிருந்து மேலாக.

- 5-27 யூறு என்று பொருள், இப்பெயரிலிருந்து ஓர் நாணயமாற்றின் பெயர் உருவானது.
 7-15 கயிறு என்றும் செயற்பாடு என்றும் பொருள் படும்.
 30-40 இளைய சகோதரனை இவ்வாறு சொல்வார்கள்.
 47-63 நச்சுத்தன்மையைக்கூறிக்கும் இப்பதம் வேறுவிதமாகவிருந்து இவ்வாறு திரிபடைந்திருக்கிறது.

- 1 -

58-64 செங்கல், சுண்ணாம்பு சுடப்படுமிடம் இவ்வாறு அழைக்கப்படும்.

குழம்பிவரும் சொற்கள்.

- 2-26 இலங்கையின் அண்மையில் இருக்கும் ஓர் நாடு ஓர் குடாக்கடல் ஆகியவற்றின் பெயர், இங்கு மேல்கிழாக குழம்பிக்கிடக்கின்றது.
 17-21 புத்தகம் உருவாகுமிடம், இதன் தமிழ் வடிவத்தை உருவாக்கியவர் ஓர் ஈழத்தமிழறிஞராவார், இங்கு இடம்வலமாகக் குழம்பியிருக்கின்றது.
 35-38 ஒருமை ஒன்று போன்ற கருத்துக்களுடைய பதம், இங்கு இடம்வலமாகக் குழம்பிக்கிடக்கின்றது.

கலைக்கண் தொடர்ச்சி

இவர்களின் மகாத்தான திரு. பே.பாலராஜா.
முதற்படைப்பினை, பொன்னெழுத் தொலைபேசி இல. 069 301706
துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய
சாதனையை தமிழ்மன்றத்திற்குக்
காலனிக்கையாக்கி கலைக்கண்
வீடியோ பத்திரிகை நிறுவனத்
தினையும் தமிழ் மக்களினையும்
பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதனை
தமிழ்மன்றம் அன்புக்கரம் கூப்பி
தலை தாழ்த்தி வணங்குகின்றது.

Mr.P.Balarajah.
Gerlachstr 26
6230 Frankfurt 80.
tel.069 301706

கலைக்கண் வீடியோ பத்திரிகையின்
முதலாவது வெளியீடு 24.08.91
அன்று, தமிழ் மன்றக் கலை
கிழ்ச்சியின் போது வெளியீடு
விழாவாகக் கொண்டாடப்படும் என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைக்கண் வீடியோ பத்திரிகை
நிறுவனம் சிங்கத்தமிழனின்
படைப்புகளையும் ஆக்கங்களையும்
வேண்டி நிற்கும் முகவரீ

Krishna Indian Shop Ceylon Shop

சீகலவிதமான உய/கடல் உணவுப் -
பொருட்களுக்கும், சிங்கப்பூர் நகை,
புடவை, சிறுவர் உடைகளுக்கும்,
ஷிடலோ/ரூடலோ (LD) ரெள்ளிப் பாத்தி-
-ரங்கள் சீகலவற்றைய திராமான உலகின்
பெரியக்கொள்ளவும், சீகலநாடுகளுக்கும்
இறையந்த உலகின் திராமானப் பயணச் -
சீட்டுகளுக்கும் நூலேண்டிய கடல்

Krishna Indian Shop Telefax 235757
Elber Str, 12
Frankfurt/Main Tel. 069-23130

—Saree—

Saree Arts

FRANKFURT